

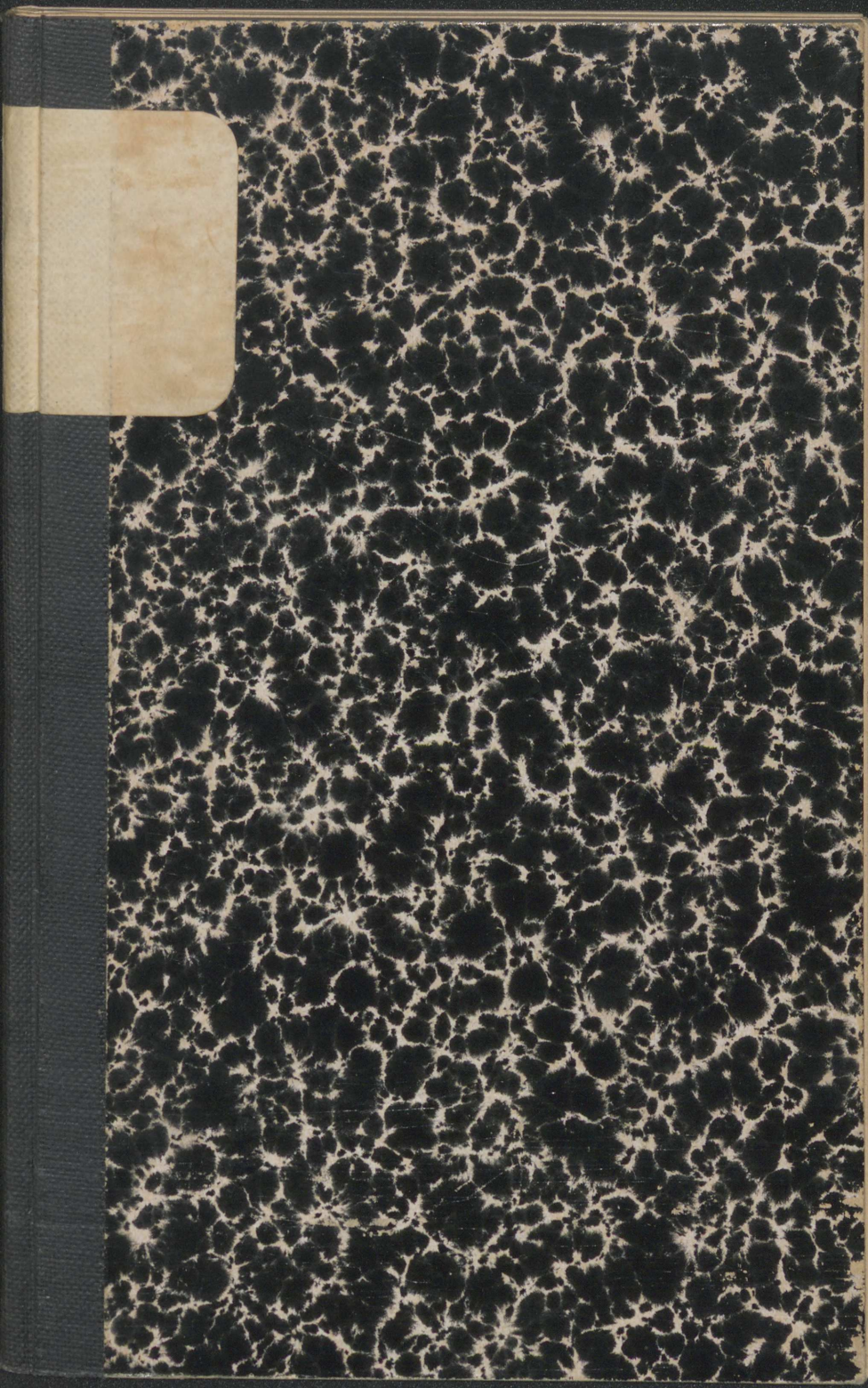
Denne fil er downloadet fra
Danmarks Tekniske Kulturarv
www.tekniskkulturarv.dk

Danmarks Tekniske Kulturarv drives af DTU Bibliotek og indeholder scannede bøger og fotografier fra bibliotekets historiske samling.

Rettigheder

Du kan læse mere om, hvordan du må bruge filen, på
www.tekniskkulturarv.dk/about

Er du i tvivl om brug af værker, bøger, fotografier og tekster fra siden, er du velkommen til at sende en mail til *tekniskkulturarv@dtu.dk*

ge

347.77 (489) Udk

[1888]

Industriforeningen

i

Kjøbenhavn.

Trykt som Manuskript.

Chemical Over
Kjøbenhavn. D.Udkast

til

Lov om Patenter paa industrielle Opfindelser.

§ 1. Patent kan meddeles paa nye Opfindelser, der kunne udnyttes i Industrien.

Dog undtages:

- a) Opfindelser, hvis Udøvelse vilde stride mod Lov, Sædelighed eller offentlig Orden.
- b) Opfindelser, hvis Gjenstand er et Nærings-, Nydelses- eller Lægemiddel, eller et Produkt, der fremstilles ad kemisk Vej eller ved Blanding af forskellige Stoffer; dog kan for saadanne Gjenstandes Vedkommende Patent meddeles paa den Fremgangsmaade eller de Apparater, som særlig angives for deres Tilvirkning.

§ 2. En Opfindelse anses ikke som ny, naar den allerede, forinden Ansøgning om Patent indgives, er bleven saaledes bekjendt, at den af Sagkyndige kan bringes i Udøvelse.

Dog skal Offentliggjørelse gennem trykt Skrift eller ved almindelige Udstillinger ikke være til Hinder for Meddelelsen af Patent før efter et Forløb af 6 Maaneder.

§ 3. Retten til at erholde Patent tilkommer alene den første Opfinder eller den, som udleder sin Ret fra ham.

[1888]

I

Kan det ikke udfindes, hvem der blandt flere Patentansøgere er den første Opfinder, erholder den Patent, som først har indleveret Ansøgning.

§ 4. Patent meddeles for et Tidsrum af 15 Aar, som regnes fra Ansøgningens Indlevering.

Dersom Nogen, der har erholdt Patent paa en Opfindelse, ønsker at udtage Patent paa Tillæg til eller Forbedringer ved samme, har han Valget imellem, om han vil udtage et selvstændigt Patent eller et Tillægspatent, der udløber sammen med Hovedpatentet.

§ 5. Ved Indlevering af enhver Ansøgning om Patent erlægges til Patentkontoret 20 Kr. som Gebyr for Sagens Behandling.

For tilstaaede Patenter, med Undtagelse af Tillægspatenter, svares derhos en aarlig Afgift, der for det første Aar er 10 Kr., som erlægges ved Patentets Modtagelse. For hvert af de følgende Aar stiger Afgiften med 10 Kr. og erlægges inden Begyndelsen af det Patentaar, for hvilket den skal svares. Dog skal den kunne efterbetales i Løbet af 3 Maaneder, men i saa Tilfælde med en Forhøjelse af en Femtedel.

§ 6. Patent medfører den Virkning, at Ingen uden Patenthaverens Samtykke maa, undtagen til eget Brug, forfærdige eller fra Udlandet indføre den patenterede Gjenstand, heller ikke falbyde eller sælge samme.

Er Patentets Gjenstand en Fremgangsmaade, en Maskine, et Værktøj eller andet Arbejdsredskab, har Patentet desuden den Virkning, at Ingen uden Patenthaverens Samtykke maa anvende Patentets Gjenstand i sin Bedrift.

Dog kunne patenterede Gjenstande, der ere Tilbehør til Skibe, Jernbanevogne eller lignende Befordringsmidler, som kun midlertidig opholde sig paa dansk Territorium, benyttes under saadant Ophold uden Patenthaverens Samtykke.

§ 7. Patent har ingen Virkning ligeoverfor den,

der allerede inden Patentansøgningens Indlevering har udøvet Opfindelsen inden Riget.

§ 8. Naar Indenrigsministeren bestemmer det, kan en patenteret Opfindelse uden Patenthaverens Samtykke benyttes af det Offentlige imod passende Erstatning, som i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes ved Skjøn af uvillige Mænd.

§ 9. Prøvelsen og Afgjørelsen af Ansøgninger om Patent henlægges til en Patentkommission, der skal have Sæde i Kjøbenhavn og bestaa af en juridisk uddannet Formand og det fornødne Antal teknisk kyndige Medlemmer, hvilke alle beskikkes af Kongen, Formanden for Livstid og de teknisk kyndige Medlemmer for et Tidsrum af 5 Aar. Disse sidstnævnte skulle repræsentere forskellige Afdelinger af Industrien, og der beskikkes for dem tillige Suppleanter.

§ 10. Ingen af Patentkommissionens Medlemmer har Adgang til selv eller gennem Andre at udtage Patent i Danmark paa nogen Opfindelse eller at optræde som Andres Fuldmægtig i Patentsager. De have at fratræde, naar de staa i et saadant Forhold til en Patentansøger, at de som Dommere maatte have vejet deres Sæde.

§ 11. Den, der ønsker at erholde Patent paa en Opfindelse, har til Patentkommissionen at indlevere:

- 1) en til Kommissionen stilet Ansøgning om Patent;
- 2) en Beskrivelse af Opfindelsen i to Exemplarer;
- 3) de til Beskrivelsens Forstaaelse nødvendige Tegninger, ligeledes i to Exemplarer, samt efter Omstændighederne tillige Modeller, Prøver, m. v.

§ 12. Har Ansøgeren ikke Bopæl i Danmark, maa han i Ansøgningen opgive en inden Riget boende Fuldmægtig, der skal repræsentere ham i alle Patentet vedkommende Anliggender, og som kan stævnes paa hans Vegne. Den for Vedkommende i denne Anledning

udstedte og af ham vedtagne Fuldmagt skal medfølge Ansøgningen.

§ 13. Ansøgningen skal indeholde Oplysning om Ansøgerens Navn, Stilling og Bopæl og om Opfindelsens Gjenstand, saaledes som den ønskes anført i Patentet. Er Opfindelsen ikke gjort af Ansøgeren selv, skal der vedlægges fornødne Bevisligheder for, at den er ham retmæssig overdragen af Opfinderen.

Beskrivelsen skal være saa tydelig og fuldstændig, at Sagkyndige derefter kunne udføre og anvende Opfindelsen. Den skal slutte med en bestemt Angivelse af det, som Ansøgeren anser som nyt, og som han søger beskyttet ved Patent.

Saa vel Ansøgningen som Beskrivelsen skal være affattet i det danske Sprog.

Tegningerne skulle være tydelige og holdbare og vise samtlige i Beskrivelsen omhandlede Enkeltheder, der i Text og Tegning skulle være betegnede med overensstemmende Bogstaver eller Tal.

§ 14. Patentkommissionens Formand i Forening med det teknisk kyndige Medlem, under hvis Afdeling Opfindelsen nærmest hører, undersøge, om Ansøgningens Gjenstand er en Opfindelse, der kan udnyttes i Industrien, om Opfindelsen i Henhold til § 1 a og b er undtagen fra Patentmeddelelse, samt om Ansøgningen opfylder Betingelserne i §§ 11, 12 og 13, med særlig Hensyntagen til den i § 13, 2det Stykke omhandlede Forskrift.

En Undersøgelse af, om Opfindelsen er ny, finder ikke Sted.

§ 15. Efter at den i § 14 omhandlede Undersøgelse er foretagen, underretter Patentkommissionen ved dens Formand Patentansøgeren eller hans Fuldmægtig om Undersøgelsens Resultat. Medfører dette, at Ansøgningen maa afslaaes, kan Formanden fastsætte en passende Frist, inden hvilken de forefundne Mangler skulle være afhjulpne, og saadan Frist skal i hvert Tilfælde gives,

naar Manglen vedrører Forskrifterne i §§ 11, 12 og 13. Oversiddes denne eller den efter Omstændighederne forlængede Frist, uden at den fornødne Berigtigelse har fundet Sted, og der ej heller er nedlagt Indsigelse mod Afgjørelsen (§ 19), bliver Ansøgningen henlagt.

§ 16. Er der ved den i § 14 omhandlede Under søgelse intet fundet at erindre mod Udstedelse af Patent, udfærdiger Formanden en offentlig Bekjendtgjørelse om Ansøgningen med Angivelse af Opfindelsens Gjenstand og Ansøgerens Navn, Stilling og Bopæl. Samtidig hermed fremlægges Ansøgningen med samtlige dertil hørende Dokumenter og øvrige Bilage i Patentkontoret til almindeligt Eftersyn. Bekjendtgjørelsen og Fremlæggelsen kan, efter Ansøgerens derom udtalte skriftlige Ønske, udsættes indtil 6 Maaneder efter Ansøgningens Indlevering.

§ 17. I Løbet af 8 Uger efter Bekjendtgjørelsen staar det Enhver frit for hos Patentkommissionen at nedlægge Indsigelse mod Meddelelsen af det ansøgte Patent. En saadan Indsigelse saavel som de Grunde, hvorpaa den støttes, maa fremsættes skriftlig.

§ 18. Er der hos Patentkommissionen nedlagt Indsigelse mod Meddelelse af det ansøgte Patent, behandles Sagen af mindst 5 af Patentkommissionens Medlemmer, hvoriblandt Formanden og det Medlem, der med ham har undersøgt Ansøgningen. I Tilfælde af Stemmelig hed er Formandens Stemme afgjørende. Kommissionen tager enhver begrundet Indsigelse under Paakjendelse, derunder ogsaa en Indsigelse, der gaar ud paa, at Opfindelsen ikke er ny. Forinden Kommissionen fatter sin Beslutning, hvilket bør ske inden Udløbet af 16 Uger efter Bekjendtgjørelsen, kan den forlange nærmere Udtalelser eller Forklaringer af de i Sagen Interesserede, ligesom den er berettiget til at indhente Erklæringer fra Sagkyndige eller træffe andre til Sagens Oplysning nødvendige Foranstaltninger.

§ 19. Er Ansøgeren misfornøjet med den i Henhold

til § 15 eller § 18 trufne Afgjørelse, og han tror at kunne give Forklaringer eller Oplysninger, der kunne hidføre et andet Resultat, har han i Løbet af 6 Uger Adgang til desangaaende at indgive en Forestilling til Kommissionen, der med den i § 18 foreskrevne Sammensætning tager Sagen under fornyet Behandling.

Leder heller ikke denne til en Afgjørelse, der tilfredsstiller Ansøgeren, har han fremdeles i Løbet af 6 Uger Adgang til ved Henvendelse til Patentkommissionen at forlange Afgjørelsen prøvet af en Overkommission, bestaaende af 7 for Tilfældet og under Hensyn til dettes Beskaffenhed af Indenrigsministeriet udnævnte Mænd. Samtidig med Forlangendet herom har Ansøgeren at indbetale et Gebyr af 150 Kr., som dog bliver ham tilbagebetalt, saafremt den tidligere Afgjørelse ikke stadfæstes.

§ 20. Er der ikke inden Udløbet af den i § 17 nævnte Tidsfrist nedlagt Indsigelse, eller medfører den i Henhold til § 18 eller § 19 trufne Afgjørelse, at der skal meddeles Patent, udsteder Patentkommissionen ved dens Formand Patentbrev, der maa angive Patentets Gjenstand samt den Dag, fra hvilken dets Varighed bliver at regne.

Snarest muligt efter Patentbrevets Udfærdigelse udstedes en offentlig Bekjendtgjørelse herom, indeholdende det Væsentlige af Beskrivelsen med Bilage samt eventuelt den opgivne Fuldmægtigs Navn, Stilling og Bopæl.

§ 21. Over samtlige udfærdigede Patenter skal der ved Patentkontoret føres et Register, der skal vise ethvert Patents Gjenstand og Datum samt Patenthaverens og eventuelt hans Fuldmægtigs Navn, Stilling og Bopæl. Naar et Patent udløber, træder ud af Kraft, ved Dom ophæves eller helt eller delvis kjendes ugyldigt, anmærkes dette i Registret, hvorhos offentlig Bekjendtgjørelse derom samtidig udstedes. Det samme gjælder med Hensyn til Overdragelse af Patentet og Valg af Fuldmægtig eller

af en ny saadan, naar Anmeldelse herom med behørig Legitimation er indleveret til Kontoret.

Baade Registret og de Beskrivelser, Tegninger, Modeller m. v., der vedkomme udfærdigede Patenter, skulle være tilgængelige for Enhver, som maatte ønske at gjøre sig bekendt med samme.

§ 22. Patentkommissionens Bekjendtgørelser finde Sted dels i den Berlingske Tidende dels i en Patent-tidende, der udgives af Kommissionen.

§ 23. Et Patent træder ud af Kraft:

- 1) naar den i § 5 bestemte Afgift ikke er indbetalt til Patentkontoret inden den sammesteds fastsatte Tid;
- 2) naar Patenthaveren tager Bopæl uden for Riget uden at opgive en Fuldmægtig;
- 3) naar den opgivne Fuldmægtig ikke længere vil eller kan varetage sit Hverv, og Patenthaveren ikke inden 3 Maaneder, efterat han ved en offentlig Bekjendtgørelse dertil er varslet, hos Patentkommissionen lader indregistrere en ny Fuldmægtig.

§ 24. Et Patent kan ved Dom kjendes helt eller delvist ugyldigt, naar det viser sig, at det efter Bestemmelserne i § 1—3 enten aldeles ikke eller kun i mindre Omfang burde have været meddelt.

Er der, efter at Patentet er bragt til Udførelse her i Riget, hengaaet 3 Aar, i hvilke Patenthaveren uden Paa-tale til Stadighed har udøvet Opfindelsen og bestræbt sig for at udbrede Kjendskab til samme, kan Patentet ikke kjendes ugyldigt, fordi det etter Bestemmelserne i § 2 og § 3 ikke eller kun i mindre Omfang burde have været meddelt.

§ 25. Et Patent kan ved Dom ophæves, naar Patenthaveren ikke inden Udløbet af 3 Aar fra Patentets Datum enten selv eller gennem Andre inden Riget har udøvet Opfindelsen og vedbliver dermed.

I særegne Tilfælde kan Patentkommissionen efter

Andragende undtagelsesvis afgive særlig Bestemmelse om, hvad der kræves til Udøvelse inden Riget.

§ 26. Enhver, der vil have et Patent kjendt ugyldigt eller ophævet, kan sagsøge Patenthaveren til derfor at modtage Dom. Saadanne Søgsmal henhøre under Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn. Varslet er 4 Uger uden Hensyn til Indstævntes Bopæl. Forligsmægling bortfalder. Patentkommissionen ved dens Formand skal altid varsles.

§ 27. Den, som gjør Indgreb i de Rettigheder, der tilkomme Nogen ifølge Patent, er pligtig at erstatte den Forurettede al ham derved forvoldt Skade. Har den Skyldige vidende begaaet saadan Retskrænkelse, bliver han derhos, forsaavidt hans Forhold ikke er at henføre under et strengere Straffebud, at anse med Bøder til Statskassen indtil 2000 Kr. og i Gjentagelsestilfælde indtil 4000 Kr., ligesom ulovlig forfærdigede, falholdte eller benyttede Varer i Tilfælde af, at selve Varen er patenteret, ved Dommen kunne konfiskeres.

§ 28. Det Offentlige paataler ikke den i § 27 omhandlede Retskrænkelse. Derimod tilkommer Paatalen saavel Patenthaveren selv som enhver anden, til hvem han helt eller delvist har overdraget sin Ret, eller som paa anden Maade ved Retskrænkelsen er bleven skadelidende.

§ 29. Bygger den, der er sagsøgt for Indgreb i Patentret, sin Paastand om Frifindelse paa, at Patentet er ugyldigt eller fortabt, skal vedkommende Ret, forsaavidt den er en anden end Hof- og Stadsretten, paa Forlangende give ham saa lang Henstand, at han kan have Lejlighed til at erhverve Dom efter § 26. Føres Sagen for Hof- og Stadsretten, har han gennem Kontrasøgsmal uden Forligsmægling Adgang til under samme Sag at faa Patentet kjendt ugyldigt eller ophævet.

§ 30. Saavel Straf som Erstatning efter denne Lov bortfalde, naar enten Retskrænkelsen ikke er bleven paa-

talt ved Retten inden 2 Aar, efter at den blev forøvet, eller den Forurettede i et Aar fra den Tid, da han bevislig er bleven vidende om Retskrænkelsen, undlader at paatale samme eller i ligesaa lang Tid ej fortsætter paabegyndt Paatale.

§ 31. Naar den, der i fremmed Stat har ansøgt om Patent paa en Opfindelse, inden et Tidsrum af højst 7 Maaneder derefter her i Landet indgiver Ansøgning om Patent paa samme Opfindelse, skal denne sidste Ansøgning, under Forbehold af tilsvarende Indrømmelse fra vedkommende fremmede Stats Side, i Forhold til andre Ansøgninger anses, som om den var indgiven samtidig med Ansøgningen i den fremmede Stat.

§ 32. Nærværende Lov har ingen Indflydelse paa Patenter, udstedte forinden Loven træder i Kraft. Dog skal det staa Indehaveren af saadant Patent frit for at søge det ombyttet med Patent efter nærværende Lovs Regler, hvilke i saa Fald komme til fuld Anvendelse paa Ansøgningen. Eventuelle Spørgsmaal om Opfindelsens Nyhed afgjøres efter Forholdet paa den Tid, da Ansøgningen om det ældre Patent blev indgiven. Tilstaas nyt Patent, bliver dets Varighed at regne fra det ældre Patents Udfærdigelse, og Aarsafgiften at bestemme efter dettes Alder.

§ 33. De nærmere Bestemmelser om Patentkommissionens Forretningsorden, Patenters Form og Indhold, og hvad der videre er fornødent til denne Lovs Gjennemførelse, fastsætter Kongen.

Bemærkninger

til

Udkast til Lov om Patenter paa industrielle Opfindelser.

I Rigsdagssamlingen 1874-75 blev der af Regjeringen forelagt Rigsdagen et Forslag til Lov om Patenter paa industrielle Opfindelser. Dette Forslag kom imidlertid ikke til endelig Behandling i Tingene og opnaaede følgelig ikke Lovskraft, og efter den Tid er Spørgsmaalet om en Patentlov for Danmark saavidt bekjendt ikke bragt paa Bane fra Regjeringens Side. Spørgsmaalet blev vel bragt frem ved det 4de nordiske Juristmøde i Kjøbenhavn i 1881, ved hvilken Lejlighed Viceherredshøvding Ribbing i Stockholm indledede en Diskussion om Forudsætningen for at erholde overensstemmende Patentlove for de nordiske Lande; men Diskussionen, der iøvrigt væsentligst var af Interesse for Mødets svenske Deltagere, da en svensk Patentlov netop dengang var ved Forhandling, sluttede, uden at der blev vedtagen nogen Henvendelse til Regjeringerne om Sagen. Naar Industriforeningen nu har taget Initiativet til at udarbejde Udkast til en Patentlov, der set fra et industrielt Synspunkt kunde være nogenlunde fyldestgørende, har man selvfølgelig ikke tænkt sig, at et saadant Udkast skulde være tilstrækkelig udarbejdet i alle sine Enkeltheder og fuldt ud forsynet med Redegjørelse for Motiverne til alle

Udkastets Bestemmelser, saa at det uden videre skulde kunne fremlægges for Lovgivningsmagten. Det man har tilsigtet, har kun været at henlede Lovgivningsmagtens Opmærksomhed paa de Punkter, som der mulig kunde være at tage Hensyn til ved Udstedelse af en Patentlov, og naar man har valgt at fremsætte sine Anskuelser i Form af et Lovudkast, har Grunden hertil kun været, at man derved paa den nemmeste og tydeligste Maade kunde præcisere sine Henstillinger.

I de 13 à 14 Aar, der ere forløbne, siden fornævnte Patentlovsforslag forelagdes Rigsdagen, er Trangen til en Patentlov stadig voxet tilligemed Industriens Udvikling; Antallet af tilstaaede Patenter er navnlig i de senere Aar tiltaget i betydelig Grad. Vore tre Nabolande, Tyskland, Norge og Sverige, have i disse Aar faaet nye Patentlove; da disse Love ere beslægtede med hverandre, medens de alle paa mange væsentlige Punkter afvige fra det Rigsdagen forelagte Lovforslag, er der i nærværende Udkast set bort fra dette, saameget mere, som Forslaget ved Behandlingen i Landstinget modtog betydelige Ændringer. Ved Udkastets Udarbejdelse ere de tre nævnte Love benyttede; navnlig er den norske Lov som den yngste tagen til Mønster, idet formentlig en fremtidig fælles Patentlov for de nordiske Riger lettere vil kunne tilvejebringes, naar vor Patentlov allerede nu i mange Punkter følger en af de skandinaviske Love.

En Sammenligning mellem den norske Lov og dette Udkast vil dog vise en Række mer eller mindre væsentlige Ændringer. Særlig paa ét Punkt er Ændringen af større Betydning og kræver derfor særlig Motivering; dette Punkt er det Hverv, der er tildelt den patentudstedende Myndighed, Patentkommissionen. Efter den norske Lov, og forøvrigt ogsaa efter den tyske og den svenske Lov, skal Kommissionen forud for Patentets Udstedelse foretage en omhyggelig Undersøgelse af, om Betingelserne for Patentets Meddelelse ere tilstede, bl.

a. om det, hvorpaa Patent søges, er en ny Opfindelse. Den Sikkerhed, der ved en saadan Undersøgelse skabes for, at det, hvorpaa der gives Patent, virkelig er en ny Opfindelse, er vistnok illusorisk. Efter de for Tiden her i Landet gjældende Regler finder vel en lignende Undersøgelse Sted, men da Patentet kun kan omstødes, naar det bevises, at Opfindelsen tidligere har været bragt til Udførelse her i Landet, ikke derimod, om end det maatte bevises, at Opfindelsen tidligere har været bragt til Udførelse i Udlandet, eller at den har været bekjendt her i Landet, men ikke bragt til Udførelse, saa bliver det indlysende, at en saadan Undersøgelse lettere lader sig iværksætte med Haab om et rigtigt Resultat end en Undersøgelse, der i Lighed med den i de nævnte fremmede Love foreskrevne skulde have til Gjenstand, om Opfindelsen overhovedet er ny. Selv efter de nugældende danske Regler vil det af og til kunne hænde, at der gives Patent paa en tidligere her i Landet udført Opfindelse. I de Lande, hvor en omfattende Undersøgelse finde Sted, f. Ex. Amerika og Tyskland, gives der ikke sjældent Patent paa en Opfindelse, der ikke er ny. I disse Lande er et stort Antal Specialister stillet til Patentkommissionens Raadighed, og naar det alligevel viser sig, at der ikke kan tilvejebringes Sikkerhed for, at Undersøgelsens Udfald er korrekt, saa vil Muligheden heraf være endnu mindre i et lille Land som Danmark, hvis Patentkommission ofte vil være ude af Stand til at have en begrundet Mening om en Opfindelses Nyhed.

Paa den anden Side synes det i Frankrig og flere andre Lande gjældende Anmeldelsessystem at være mindre heldigt. Patentet udstedes ved dette System ganske i den Form, Anmelderen forlanger, og der haves ingen Garanti for, at Lovens Betingelser ere opfyldte, ikke engang om de Betingelser ere opfyldte, som Patentkommissionen er istand til at undersøge Tilstedeværelsen af.

Tilbage staar da Opbudssystemet, ved hvilket Patent først meddeles, efter at Patentansøgningen med Bilag har været fremlagt til almindeligt Eftersyn, saa at enhver deri interesseret kan gjøre Indsigelse mod Patentets Udstedelse. Systemet anvendes af den tyske, norske og svenske Lov i Forbindelse med Forundersøgelsessystemet; der er dog intet til Hinder for, at det kan anvendes uden Forbindelser med dette. Da Opfindelsen tænkes beskyttet fra Ansøgningens Indlevering, vil der ikke fra Opfinderens Side kunne rejses nogen Indvending mod, at Publikum gjøres bekendt med Opfindelsen, og paa den anden Side synes det at være en Fordel, at det overlades enhver selv at paase, at Patenter ikke udstedes, der kunne gribe ind i hans Retsomraade, da det vil være lettere og mindre bekosteligt ved en Indsigelse at hindre Udstedelse af Patent, end senere, naar Patentet er udstedt, at faa det omstødt ved Domstolene. Anvendelse af Opbudssystemet uden nogen foregaaende Undersøgelse af Patentkommissionen tør dog ikke anses som heldig; Loven foreskriver andre Betingelser for Udstedelse af Patent end netop den, at Opfindelsen, hvorpaa der søges Patent, er ny, og Tilstedeværelsen af disse Betingelser kan Patentkommissionen uden Vanskelighed skjønne over. Patent bør saaledes f. Ex. kun gives for en Opfindelse, der kan udnyttes i Industrien, og hvis Udøvelse ikke strider mod Lov, Sædelighed eller offentlig Orden; endvidere bør Patentbeskrivelsen være affattet tydelig og fuldstændig, og det bør nøje angives, hvad Ansøgeren anser som nyt og søger beskyttet ved Patent. Patentkommissionens Virksomhed vil saaledes kunne blive betydelig selv ved Patenter, mod hvis Udstedelse ingen Indsigelse nedlægges; navnlig vil det være en vigtig Opgave for Kommissionen at paase Patentbeskrivelsens Tydelighed, for at Enhver kan have Klarhed paa, hvor langt en Patentret strækker sig, og for at det under eventuelle Retstrætter kan være

klart for Domstolene, hvad der er beskyttet ved Patent. Hvis Indsigelse mod Patentets Udstedelse er nedlagt, bør Patentkommissionen tage enhver saadan Indsigelse under Paakjendelse; den kommer vel herved til at skjønne over Opfindelsens Nyhed, men kun forsaavidt angaar det i Indsigelsen anførte, ikke om Opfindelsens Nyhed i Almindelighed.

Ved en saadan forudgaaende Undersøgelse i Forbindelse med Fremlæggelse og Paakjendelse af fremkomne Indsigelser vil der kunne opnaas tilnærmelsesvis samme Betyggelse mod, at der gives Patent paa ældre Opfindelser og derved gjøres Indgreb i Tredjemands Ret, som der vilde opnaas ved en forudgaaende Undersøgelse af Opfindelsens Nyhed. Thi da det staar enhver frit for at nedlægge Indsigelse, saa vil det sikkert, naar først Institutionen bliver almindelig bekjendt, ikke mangle paa Indsigelser, hvor der maatte være Anledning dertil. Men medens saaledes det opnaaede Resultat næppe bliver forskjelligt fra det, som opnaas efter vore Nabolandes Love, saa vil der med Hensyn til et Patents Betydning i Publikums Bevidsthed blive den store Forskjel, at der ved det her foreslaaede System ikke ligesom gives Statens Garanti for Opfindelsens Nyhed, en Garanti, som i Realiteten ikke er tilstede for de fremmede Loves Vedkommende.

Med Hensyn til Motiveringen af Udkastets enkelte Bestemmelser maa man henvise til den Indstilling, der af en af den norske Regjering nedsat Kommission angaaende Patentvæsenet blev afgiven i Januar 1883; da en stor Del af Bestemmelserne i Udkastet ere overensstemmende med Kommissionens Indstilling, vilde en særlig Motivering her kun kunne være Gjentakelse af det af Kommissionen udtalte. Saavel af Hensyn hertil, som fordi man overhovedet som alt nævnt ikke har troet sig beføjet til at fremkomme med et fuldstændig motiveret Lovudkast, har man kun ment at burde give enkelte

Bestemmelser, der i særlig Grad ere afvigende fra den norske Lovs Regler, en kort Begrundelse.

ad § 4. Den norske Lovs § 4 lyder saaledes: »Naar der paa en Opfindelse her i Riget er meddelt Patent, skal dettes Indehaver i Løbet af 2 Aar, fra Patentansøgningens Indleverelse at regne, være eneberettiget til at erholde Patent paa Forbedringer ved eller Tillæg til den forhen patenterede Opfindelse. Som Følge heraf skal enhver Ansøgning om saadant Patent der maatte fremkomme fra nogen Anden, blive beroende under Forsegling i Patentkontoret og først foretages til Afgjørelse, efter at den nævnte Frist er forløben, uden at den ældre Patenthaver har gjort Brug af sin Fortrinsret.«

Denne Bestemmelse er ikke medtagen i Udkastet, da den ikke passer i det foreslaaede System, hvorefter Patentkommissionen ikke forinden Fremlæggelse for Offentligheden af Patentansøgningen undersøger, om Opfindelsen er ny eller om den mulig gaar ud paa Forbedring af en tidligere patenteret Opfindelse. Bestemmelsen findes heller ikke i den tyske Lov og har formentlig ikke været savnet i Tyskland. Der synes heller ikke at være nogen Anledning til at give den første Patentansøger større Retsbeskyttelse end den, som tilkommer ham for den Opfindelse, paa hvilken han har søgt Patent. Forøvrigt er der i § 16, sidste Punktum, aabnet Ansøgeren Lejlighed til at faa Offentliggjørelsen af Ansøgningen udsat i 6 Maaneder efter dens Indlevering; da Opfindelsen er beskyttet fra Indleveringsdagen, vil Opfinderens altsaa i dette Tidsrum kunne arbejde videre paa Forbedring af Opfindelsen, uden at behøve at nære Frygt for, at nogen anden skal komme ham i Forkjøbet med at udtage Patent paa hans Opfindelse.

ad § 5. Patentafgiften er sat noget højere end efter den norske Lov, nemlig til 10 Kr. for det første Aar og stigende med 10 Kr. hvert Aar, medens Afgiften

efter den norske Lov kun er halv saa stor; den foreslaaede Afgift antages dog ikke at være for høj, da der ingen Grund er til, at Patenter skulle holdes i Kraft, naar ikke denne forholdsvis ringe Afgift kan udredes uden Vanskelighed af Indtægten, som Patentet giver Opfinderen.

ad § 6, 3dje Stykke. Medens efter den norske Lov kun Skibsgjenstande kunne benyttes af Skibe i udenrigs Fart under Ophold paa norsk Territorium uden Hensyn til Patent, er her Undtagelsen udvidet til at gjælde Gjenstande, der ere Tilbehør til Jernbanevogne og lignende Befordringsmidler, som forbigaaende komme ind i Landet, idet saadant Tilbehør i denne Henseende kan stilles ved Siden af Skibsgjenstande. Den tyske Lov, hvorefter den norske Bestemmelse er tagen, har Udtrykket »Einrichtungen an Fahrzeugen«, der svarer til det her foreslaaede Udtryk.

ad § 8. Den tilsvarende Bestemmelse (§ 9) i den norske Lov er langt mere vidtgaaende. Ifølge denne kan en patenteret Opfindelse, der er af væsentlig Betydning for en eller anden Næringsvej, ved kongelig Resolution stilles til Afbenyttelse for Private mod en af uvilige Mænd fastsat Erstatning til Patenthaveren. Det er tvivlsomt, om en saadan Bestemmelse ikke bør optages i en dansk Patentlov; Grunden til, at den ikke er medtagen i Udkastet, har nærmest været den, at medens Bestemmelsen vistnok er paa sin Plads i større Landes Patentlove, da det der ofte vilde falde Patenthaveren vanskeligt alene at tilfredsstille den Trang, der maatte være til at anvende Gjenstanden for hans Opfindelse, saa vil den næppe være fornøden for et lille Land som Danmark. Skulde den medtages, maatte det vel nærmest være af Hensyn til, at der vil kunne udtages Patent paa en vigtig Forbedring af en allerede af en Anden patenteret Opfindelse; saadant Patent vilde da være omtrent værdiløst, naar den første Patenthaver nægtede Tilladelse

til at benytte den af ham patenterede Opfindelse; imidlertid er det dog sikkert rigtigt, at overlade Ordningen ogsaa i et saadant Tilfælde til privat Overenskomst. Hvad der i høj Grad taler imod Bestemmelsen, er, at det er vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at fastsætte en retfærdig Erstatning til Patenthaveren for Patentets Afstaaelse eller Benyttelse af Andre, saa at der let vil kunne fremkomme Ubillighed ved en saadan Fastsættelse. Skulde det Tilfælde indtræffe, at en patenteret Opfindelse var af saa stor Betydning for Samfundet, at det var nødvendigt at gjøre den tilgængelig for Alle, vil det altid staa i Statens Magt at erhverve Patentet ved Expropriation.

ad § 13. En udtrykkelig Fordring om, at Ansøgningen kun maa angaa én Hovedgjenstand, er ikke optagen i Udkastet. I Praxis viser en saadan Bestemmelse sig nemlig at give Anledning til Vanskeligheder, idet der vil være Tilbøjelighed hos Patentkommissionen til at forlange Alt, hvad Opfinderens søger beskyttet ved Patent, udtrykt i ét Patentkrav. I saa Tilfælde vil det da være Tvivl underkastet, om det, der er beskyttet, kun er Kombinationen af alle i Patentkravet omhandlede Enkeltheder, eller om hver af disse Enkeltheder er selvstændig beskyttet. Søges der f. Ex. Patent paa en Maskine til et bestemt Brug, vil det kun i de færreste Tilfælde være Opfinderens Maal at faa Maskinen som Helhed beskyttet ved Patent; som Regel vil Maskinen bestaa af Dele, der alt tidligere have været benyttede i samme Øjemed, og paa hvilke der ikke kan opnaas Patent, i Forbindelse med andre Dele, hvis Anvendelse er ny; hver enkelt af disse Dele bør da beskyttes ved Patentet og derfor være Gjenstand for et særligt Patentkrav. At der paa den anden Side ikke kan være Tale om ved ét Patent at erholde Retsbeskyttelse for flere forskellige Opfindelser, vil formentlig være indlysende ogsaa uden nogen udtrykkelig Bestemmelse herom.

§ 14. Den første Undersøgelse af Patentansøgningen, der bliver den eneste, saafremt ingen Indsigelse mod Patentets Udstedelse nedlægges, er foreslaaet foretagen alene af Patentkommissionens Formand i Forening med det teknisk kyndige Medlem, der nærmest antages at være kyndig paa det Omraade, under hvilket Ansøgningens Gjenstand henhører. Da denne Undersøgelse ikke gaar ud paa at afgjøre, om Opfindelsen er ny, men dels er en Undersøgelse af, om de formelle Betingelser for Patentets Udstedelse ere tilstede, og dels har til Maal at tilvejebringe saa tydelige Patentbeskrivelser og Patentkrav som muligt, og da Ansøgeren kan appellere Afgjørelsen, hvis han ikke er tilfreds med den, anses en Undersøgelse af 5 Medlemmer, saaledes som fastsat i den norske Lov, for at være overflødig.

§§ 14—21 give Regler for den Fremgangsmaade, der af Patentkommissionen vil være at iagttage ved Patentets Udstedelse m. m. Efter det System, der i Udkastet er lagt til Grund for Undersøgelse og Udstedelse af Patent, vil det formentlig findes rigtigt, at Indsigelser mod Udstedelse af Patent og Appel fra Ansøgerens Side af Patentkommissionens første Afgjørelse tages under Paakjendelse af en Flerhed af Kommissionsmedlemmer, samt at Kommissionens Afgjørelser af Ansøgeren kunne appelleres til en Overkommission, der endelig afgjør Sagen; derimod kan det maaske være tvivlsomt, hvorvidt Antallet af de Personer, der deltage i Paakjendelsen, behøver at være saa stort, som i Udkastet angivet, da det undertiden vil kunne være vanskeligt i specielle Tilfælde at tilvejebringe det til Overkommissionens Sammen sætning fornødne Antal Sagkyndige.

ad § 22. Det er vistnok et Punkt af stor Vigtighed, at der udgives en Patenttidende, hvori alle Patentkommissionens Bekjendtgørelser optages, og som navnlig indeholder en kort Beskrivelse af alle tilstaaede Patenter med tilhørende Tegninger. En saadan Tidende, gjen-

nem hvilken Publikum strax gjøres bekendt med saa godt som alle Fremskridt paa Industriens Omraade, vil bidrage i højeste Grad til at befordre de tekniske Fremskridt, saa at enhver Opfindelse strax kan gaa over i Almenhedens Eje og danne Udgangspunkt for nye Opfindelser.

ad § 24, 2. Denne Bestemmelse, ifølge hvilken den ellers enhver tilkommende Ret til at søge et Patent kjendt ugyldigt ved Domstolene under visse Betingelser præskribes i Løbet af 3 Aar, efterat Patentet er bragt til Udførelse, findes, saavidt bekendt, ikke i noget andet Lands Patentlovgivning. Den maa dog kunne anbefales som hensigtsmæssig. Erfaringen viser, at enhver nyttig Opfindelse, paa hvilken der er taget Patent, kan give Anledning til en Række Processer, under hvilke Patenthaverens Ret søges bestridt; da der kun gives faa Opfindelser, om hvilke det med Sikkerhed kan paastaas, at de ere absolut nye, og at ikke et eller andet Sted paa Jordkloden en lignende Opfindelse er bekendtgjort, vil Patenthaverens Ret under hele Patenttiden være udsat for at tabes. Det synes nu at være stemmende med Billighed, at den, der ved Udbredelse af en Opfindelses Gjenstand har afhjulpet et Savn, og som i god Tro anvender Omkostninger paa at gjøre en Opfindelse nyttig, er berettiget til at høste Frugten af Opfindelsen, selv om en Anden mulig i en anden Verdensdel eller paa et andet Tidspunkt har gjort samme Opfindelse bekendt, maaske uden nogensinde at have forsøgt paa at skaffe den Udbredelse. Den, der søger Patentet omstødt til Fordel for sig selv, som ikke forinden Patentets Bekjendtgjørelse kjendte Opfindelsen, og som i Løbet af 3 Aar ikke har været vidende om, at der existerede en ældre Opfindelse af samme Indhold, eller dog ikke har anset det Umagen værd i Tide at nedlægge Indsigelse mod Patentet eller søge det omstødt, kan ikke have Krav paa at benytte Opfindelsen imod Patenthaverens Vilje. At denne Præ-

skriptionsbestemmelse ikke kommer til at gaa ud over Personer, der tidligere have udøvet Opfindelsen, derfor haves der formentlig tilstrækkelig Sikkerhed dels i § 7, hvorefter Patent ingen Virkning har overfor dem, der inden Patentansøgningens Indlevering har udøvet Opfindelsen inden Riget, dels i den Betingelse for Præskriptionens Indtræden, at Patenthaveren i 3 Aar har udøvet Opfindelsen og bestræbt sig for at udbrede Kjendskab til samme.

ad § 25. Efter norsk Lov er Falholdelse af den patenterede Gjenstand stillet ved Siden af Udøvelse af Opfindelsen som Forudsætning for Patentets Vedvaren. Da en Patentlov imidlertid først og fremmest bør gives af Hensyn til den indenlandske Industri, saa bør det ikke være tilstrækkeligt til at holde Patentet i Kraft, at Opfinderen lader den patenterede Gjenstand forfærdige i Udlandet og sælger den her i Landet. Det Tilfælde kan naturligvis tænkes, at en patenteret Gjenstand kun kan forfærdiges af en eller ganske faa indenlandske Fabrikanter, der ikke ville indlade sig med Opfinderen i Haab om, at Patentet efter 3 Aars Forløb skal blive værdiløst, men til et saadant Tilfælde vil der formentlig være taget tilstrækkeligt Hensyn ved Bestemmelsen om, at Patentkommissionen undtagelsesvis kan bestemme, hvad der kræves til Udøvelse inden Riget, idet Kommissionen da efter sit Skjøn kan sætte Fordringen til Udøvelsen saa lavt som muligt.

Udkast til Lov

om

Eftergjørelse af industrielle Mønstre og Modeller.

§ 1.

Retsbeskyttelse mod fuldstændig eller delvis Eftergjørelse af industrielle Mønstre og Modeller tilkommer alene Opfinderen.

Kun nye og originale Frembringelser ere Gjenstand for Beskyttelse i Henhold til nærværende Lov.

§ 2.

Mønstre og Modeller, der forfærdiges af de i et industrielt Etablissement beskæftigede Tegnere, Malere, Billedhuggere o. s. v. efter vedkommende Ejers Ordre eller for hans Regning, betragtes som opfundne af Etablissementets Ejer, medmindre en anden Bestemmelse maatte være truffen ved Overenskomst mellem de Paa-gjældende.

§ 3.

Opfinderens Ret kan som en Formuegjenstand overdrages til andre i større eller mindre Omfang og ved hans Død gaa over til hans Arvinger.

§ 4.

En fri Benyttelse af enkelte Motiver i et Mønster eller en Model ved Fremstilling af nye Mønstre og Modeller bliver ikke at betragte som Eftergjørelse.

§ 5.

Eftergjørelse af et Mønster eller en Model uden rette Vedkommendes Samtykke i det Øjemed at bringe samme ind i Omsætningen er forbudt. Det betragtes ogsaa som Eftergjørelse:

- 1) naar der ved samme benyttes en anden Fremstillingsmaade end ved Frembringelsen af Originalen, eller naar Eftergjørelsen er bestemt for en anden Industrigren end Originalen;
- 2) naar Eftergjørelsen sker i anden Størrelse eller andre Farver eller kun adskiller sig fra Originalen ved Afgivelser, der kun kunne opdages ved særlig Opmærksomhed;
- 3) naar det ikke er Originalen, men en Kopi eller Gjengivelse af denne, der eftergjøres.

§ 6.

Som Eftergjørelse anses ikke:

- 1) en enkelt Kopi af et Mønster eller en Model, naar der med Fremstillingen af samme ikke forbindes Hensigten til forretningsmæssig Udnyttelse;
- 2) Optagelse i et Skrift af Afbildninger af enkelte Mønstre eller Modeller.

§ 7.

Beskyttelsen mod Eftergjørelse er betinget af, at Mønstret eller Modellen, forinden Fabrikatet bringes i Handelen, anmeldes for og deponeres hos den Myndighed, som dertil bestemmes af Indenrigsministeren.

Der sker ingen Undersøgelse af Anmelderens Berettigelse til at lade Indregistreringen foretages.

Anmelderen betragtes som Opfinder, indtil Bevis herimod er ført.

§ 8.

Mønstre og Modeller kunne deponeres forseglede eller aabenlyst, i Pakker eller enkeltvis.

De forseglede Depoter aabnes et Aar efter, at de ere deponerede.

Indenrigsministeren giver nærmere Regler for, hvorledes Registret over anmeldte Mønstre og Modeller skal føres, samt fastsætter de Forskrifter, hvorefter der skal gives Enhver Adgang til Gjennemsyn af Mønsterregistret og af de ikke forseglede Mønstre og Modeller.

Under Retstrætter om, hvorvidt et Mønster eller en Model er beskyttet, kunne ogsaa de forseglede Depoter aabnes af vedkommende Embedsmand.

§ 9.

Beskyttelsen begynder den Dag, Anmeldelse finder Sted. Den vedvarer, saalænge den Berettigede betaler den i § 10 foreskrevne Afgift, dog ikke længere end 15 Aar.

§ 10.

For Indregistrering af et Mønster eller en Model eller af en Pakke saadanne, der dog i det højeste maa indeholde 50 Mønstre eller Modeller og veje 20 Pund, betales et Gebyr af 1 Kr. for hvert af de 2 første Aar, 2 Kr. for hvert af de 8 følgende og 3 Kr. for hvert af de 5 sidste Aar. Afgiften forudbetales for mindst 3 Aar ad Gangen, saafremt Muligheden for at bevare Beskyttelsen udover det Tidsrum, hvorfor der betales, ønskes bibeholdt. Ønskes Beskyttelsen fra Begyndelsen af eller senere kun for et eller to Aar, forudbetales kun det herfor fastsatte Gebyr.

§ 11.

Personer, der ikke ere hjemmehørende i Danmark,

kunne kun erholde Mønstre og Modeller indregistrerede her i Landet, forsaavidt der med den Stat, hvori de ere hjemmehørende, er afsluttet gjensidig Overenskomst om Indregistrering af Mønstre og Modeller.

§ 12 flg.

Straffebestemmelser, processuelle Bestemmelser m. m.

Bemærkninger

til

Udkast til Lov om Eftergjørelse af industrielle Mønstre og Modeller.

Spørgsmaalet om Beskyttelse for Mønstre og Modeller mod Eftergjørelse har længe været diskuteret i de industridrivende Lande, og man har efterhaanden fulgt det af England og Frankrig allerede for et Aarhundrede siden givne Exempel ved i de fleste større Stater i Evropa — Østerig, Rusland, Tyskland — som ogsaa i Nordamerika at vedtage en saadan Beskyttelse. Det turde derfor være formaalstjenligt, at man samtidig med Forslaget om en Patentlov her i Landet tog dette Spørgsmaal op til alvorlig Overvejelse, idet dettes heldige Løsning er en nødvendig Betingelse for en frodig Blomstring af den kunstindustrielle Virksomhed. I modsat Fald vil Fabrikanten ikke vove at bringe de Offre, der ere nødvendige for at formaa dygtige Kunstnere til at beskæftige sig med Udarbejdelse af Mønstre og Modeller, men Industrien maa undvære Kunstens Støtte, fordi den ikke kan byde en passende Løn for det ydede Arbejde. At et Samarbejde mellem Kunst og Industri imidlertid er af stor Betydning, viser saavel den franske Kunstindustri, der i lange Tider har nydt godt af Statens Beskyttelse, som den nuværende tyske Kunstindustri, hvis Udviklings Begyndelse omtrent falder sammen med Retsbeskyttelsen for industrielle Mønstre.

Nærværende Udkast antyder de Principer, som formentlig kunne lægges til Grund ved Udarbejdelsen af en dansk Mønsterbeskyttelseslov; den tyske »Gesetz, betreffend das Urheberrecht an Mustern und Modellen« af 11te Jan. 1876 er taget til Udgangspunkt. Der er ikke i Udkastet gjort nogen Sondring mellem de under de forskellige Industrigræne hørende Mønstre og Modeller, hvortil der dog mulig kunde være Anledning, idet ikke alle Industrigræne ville have ligemegen Interesse af en saadan Beskyttelseslov. Ja, man tør vel endog paastaa, at hvis der blev tilstaaet Udlændinge samme Adgang til Mønsterbeskyttelse, som der tilstaaes Indlændinge, saa vilde mange Industrigræne, der nu med Hensyn til Anskaffelse af nye Mønstre som oftest henvende sig til Udlandet, sikkert betakke sig for en Lov, der kunde forhindre dem fra uden videre at omplante paa dansk Grund, hvad de i Udlandet maatte finde tjenligt hertil. Udkastet tilsigter derfor at beskytte Mønstre, tilhørende her hjemmehørende Personer, dog at der ved gjensidig Overenskomst med en fremmed Stat om Indregistrering af Mønstre kan ske en Udvidelse af Beskyttelsen til at omfatte den fremmede Stats Undersaatter; ved en saadan Overenskomst vilde der selvfølgelig eventuelt kunne tages alle fornødne Hensyn. Det tør dog forventes, at en Mønsterbeskyttelseslov efterhaanden vil medføre Uddannelse af Kunsthaandværkere og Mønstertegnere, saa at man med Tiden bliver uafhængig af Udlandet paa det her omhandlede Omraade.

Til de enkelte §er skal man knytte følgende Bemærkninger:

ad. §§ 1 og 2. Medens som Regel Opfinderen af et Mønster eller en Model vil have fuld Raadighed over samme og følgelig Adgang til at erhverve Retsbeskyttelse i Henhold til Loven, er der naturligvis intet til Hinder for, at han kan overdrage sin Ret til Andre, saavel forinden han under de foreskrevne Former har sikret sig

Retsbeskyttelse som efter dette Tidspunkt. Der er heller intet til Hinder for, at han kan stille sin Evne til at opfinde Mønstre til en Andens Disposition, saa at denne ved Mønstrets Fremkomst uden videre træder ind i Opfinderens Ret med Hensyn til dette. En saadan Stillen til Disposition formenes at være foregaaet, naar Mønstre eller Modeller udarbejdes af de i et industrielt Etablissement beskjæftigede Tegnere, Malere, Billedhuggere o. s. v. efter vedkommende Ejers Ordre eller for hans Regning, medmindre en anden Bestemmelse maatte være truffen ved Overenskomst mellem de Paa-gjældende. Det er nemlig Etablissementet, ikke Tegneren o. s. v., der skal benytte Mønsteret og maa bære Omkostningerne og Risikoen ved dets Indførelse i Omsætningen, ligesom det ogsaa paa Forhaand betaler Tegneren for hans Arbejde.

ad. § 3. Denne Bestemmelse udtaler blot, hvad der formentlig maatte være gjældende, selv om det ikke blev udtrykkelig sagt; den vil derfor mulig være overflødig.

ad. §§ 4—6. Det vil meget ofte være vanskeligt at skjønne, om der i et givet Tilfælde foreligger en Eftergjørelse af et Mønster eller ikke. Hovedvægten ved en Afgjørelse heraf er lagt paa, om der maa antages at finde en virkelig Reproduktion af Originalen Sted med forretningsmæssigt Øjemed. Medens en saadan Reproduktion næppe kan siges at foreligge, hvor blot enkelte Motiver fra det ældre Mønster ere benyttede ved Fremstillingen af det nye, naar dog dette i sin Helhed fremtræder som saa forskjelligt fra det ældre, at man uden særlig Opmærksomhed ser, at der foreligger to forskellige Mønstre, saa vil det paa den anden Side ikke være tilstrækkeligt for at undgaa Ansvar for Eftergjørelse, at Fremgangsmaaden ved Mønstrets Fremstilling er forskjellig, eller at der er foretaget mindre Forandringer i Mønstreet o. s. v. Derimod tilsigter Loven kun at beskytte Opfindere og Fabrikanterne o. s. v. i deres Erhvervs-

virksomhed, men denne kan intet Afbræk lide ved, at der tages en enkelt Kopi uden Erhvervsøjemed, eller at Afbildninger af Mønstre eller Modeller optages i et Skrift.

ad. § 7. I alle Lande, i hvilke man har Beskyttelse for Mønstre eller Modeller, er Beskyttelsen betinget af Anmeldelse og Deponering af et Exemplar af Mønstreet, idet man ligesom ved Patenter fordrer en særlig Erklæring fra Opfinderen, hvis han vil hævde en Eneret. Der er heri en Forskjel fra den Beskyttelse, der almindelig gives for litterære og kunstneriske Arbejder, men denne Forskjel har sin naturlige Forklaring deri, at det vilde være praktisk umuligt paa anden Maade at skjelne de beskyttede Mønstre og Modeller fra de ikke beskyttede.

Endvidere fordres Anmeldelse, forinden Fabrikatet bringes i Handelen, og en senere Erhvervelse af Beskyttelsen er saaledes udelukket. Dette er formentlig en nødvendig Følge af, at der overhovedet kræves Anmeldelse, thi i modsat Fald vilde den, der med fuld Ret havde paabegyndt Eftergjørelse af et ikke anmeldt Mønster og maaske anvendt betydeligt Arbejde og Bekostning herpaa, kunne blive standset i denne Virksomhed, naar Opfinderen foretog en senere Anmeldelse af Mønstreet.

En Undersøgelse ved vedkommende administrative Myndighed af, om Betingelserne for, at Anmelderen virkelig er berettiget til at opnaa den ved Anmeldelsen tilsigtede Beskyttelse, ere tilstede, er uigjennemførlig, og finder f. Ex. heller ikke Sted efter tysk Ret, uagtet der efter den tyske Patentlovgivning finder en meget indgaaende Undersøgelse Sted, forinden Patenter tilstaas. Det maa overlades Domstolene eventuelt at afgjøre Anmelderens Berettigelse til at lade Indregistreringen foretage.

ad. § 8. Bestemmelsen over, at Mønstre kunne deponeres forseglede og i Pakker paa indtil 50 Stykker, har navnlig Betydning for Textilvarefabrikanter, hvis

Mønstre blive tegnede, længe forinden Varerne bringes i Handelen, idet der paa bestemte Aarstider paa en Gang bringes en Mængde nye Modestoffer paa Markedet. Da Fabrikationen af Stofferne maa være tilendebragt, naar disse bringes frem, maa Mønstrene længe forinden være komponerede, og da Mønstrene bør holdes hemmelige, for at ikke andre Fabrikanter skulle hente Ideer til deres Mønstre, forinden selve Varene bringes i Handelen, maa der være Adgang til at deponere Mønstrene forseglede. Forøvrigt vil denne Maade at deponere Mønstrene paa ogsaa faa Betydning for andre Industrigræne end netop Textilindustrien.

ad. § 9. Beskyttelsestidens Længde er den samme, som er foreslaaet for Patenters Vedkommende, idet det, da mange Mønstre kun have en ganske kortvarig Betydning, er overladt vedkommende Anmelder selv at bestemme, paa hvor lang Tid Beskyttelsen ønskes, med 15 Aar som Maximum.

ad. § 10. Gebyret for Indregistreringen er sat meget lavt, men der kan formentlig ikke være Tale om at sætte det højere. En Fabrikant, der har blot en nogenlunde stor Forretning, vil kunne deponere saamange Mønstre mellem Aar og Dag, at selv dette ringe Gebyr kan blive en ikke ubetydelig Udgift for ham, idet han forsøgsvis maa deponere mange Mønstre for hvert, som bringer ham Fortjeneste, og er nødt til at holde Beskyttelsen bevaret gennem flere Aar, for at ikke Andre skulle bemægtige sig Mønstret. Det tør dog antages, at det foreslaaede Gebyr vil kunne dække alle Udgifter til Indregistreringskontoret.

ad. § 11. Den Fare, der for mange Forretninger vilde være tilstede, hvis der aabnedes Udlændinge en almindelig Adgang til at erholde Mønstre og Modeller indregistrerede her i Landet, er allerede i det foregaaende antydnet. Som Følge heraf bør der kun undtagelsesvis afsluttes Overenskomst med andre Stater som i

sen omhandlet, saameget mindre, som vistnok kun faa af vore Fabrikanter for Tiden vilde have synderlig Interesse af at erholde Mønstre indregistrerede i fremmed Land.

ad §§ 12 og flg. Paa Bestemmelser om Straf og Erstatning i Overtrædelsestilfælde samt om den processuelle Fremgangsmaade i Retssager, der rejse sig af Loven, har man ikke villet gaa ind; saadanne Bestemmelser bør formentlig ligne de tilsvarende Bestemmelser i de om Beskyttelse for Kunstneres Eneret givne Love.

Ovenstaaende Lovudkast med Bemærkninger ere under 28de Avgust 1888 indsendte til Industriforeningens Bestyrelse af et af denne i November 1886 nedsat Udvalg til nærmere Overvejelse af vore Patentforhold m. m.

Udvalget bestod af Dhrr. Maskinfabrikant *P. Hansen* (Formand), Kontorchef *A. Therkelsen* (Sekretær), Fabrikant *Carl Hansen*, Fabrikant *A. Meyer*, Professor *C. Nyrop* og Direktør *Fr. Wolff*.

Indhold.

	Side.
Udkast til Lov om Patenter paa industrielle Opfindelser	1
Bemærkninger til dette Lovudkast	10
Udkast til Lov om Eftergjørelse af industrielle Mønstre og Modeller	21
Bemærkninger til dette Lovudkast	25

